

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 141

Anden Session.

53de Møde.

Løverdagen den 21de December.

(Fortsat).

Wessely (fortsat): Men det forekommer mig dog i begge Tilfælde, enten man antager det for et Dnske eller for en Forpligtelse, at være en Synderlighed at udtrykke sig saaledes i en Lov. Jeg kan meget godt forstaae, at Landstinget bliver enigt om at henvende sig til Hs. Majestæt med en Adresse om, at en saadan Sag maatte ordnes inden den og den Tid, jeg kunde ogsaa forstaae, at Folkethinget sluttede sig dertil og udtalte et lignende Dnske, og at Hs. Majestæt dertil svarede, at dette Dnske skulde blive opfyldt; men det forekommer mig ikke, at det gaaer an i en Lov, som skal indeholde Befalinger for Borgemeisterne, at optage en Bestemmelse, som ikke indeholder nogen Befaling, men indeholder enten en Forpligtelse for den lovgivende og regjerende Magt eller et Dnske af dem. Det er derfor, at jeg skal tillade mig at anbefale til det ærede Thing's Antagelse det Forslag, som er stillet af Udvalgets Majoritet.

Dahl: Ved Sagens forrige Behandling erklærede jeg mig bestemt imod det Forslag, som var stillet af det ærede Udvalg om, at Portofriheden eller Portonedsettelsen skulde opheves fra 1ste April 1852, af de Grunde, som jeg dengang anførte. Nu har det ærede Thing engang vedtaget det Forslag, som Udvalget dengang havde stillet, og jeg kan saaledes ikke see rettere, end at det er en Forbedring, som Udvalget har gjort hert ved det Forslag, som det har stillet under Nr. 1 paa Afstemningslisten. Men jeg havde hellere seet, at man havde aldeles slaaet en Streg over alle disse Ord „fra 1ste April 1852“ til „Postforsendelser“. Det er efter min Formening ikke rigtigt at optage

en saadan Bestemmelse i Loven. Hvad de Forslag angaaer, som ere stillede deels af en Minoritet i Udvalget deels af fem ærede Medlemmer af Thinget, da maa jeg tilstaae, at jeg aldeles ikke kan gaae ind paa noget af disse Forslag. Det forekommer mig, at det ikke er hensigtsmæssigt i en Lov, som den lovgivende Forsamling giver, at optage en Bestemmelse om, at Noget skal ordnes ved Lov, og endnu mindre, at det kan ordnes ved en Lov. Jeg kan ikke engang rigtigt indsee, hvad man vil opnaae ved en Bestemmelse om, at det skal ordnes ved Lov, hvorledes den nuværende Portofrihed eller Portonedsettelse kan ophæves. Jeg kan forstaae det, naar det staaer i Grundloven, at det og det skal gennemføres af den lovgivende Magt, og jeg kan ogsaa forstaae Bestemmelsen i § 98 i Grundloven, hvor der staaer: hvorledes de nuværende Lehn og Stamhuse kunne gaae over til fri Egen- dom, skal ordnes ved Lov, idet det saa bliver overladt til vedkommende Lehnsbestodere eller Familier at ordne dette i Genhold til den givne Lov. Men, hvorledes der skulde kunne tænkes noget Lignende ved denne Bestemmelse, kan jeg ikke indsee; thi Mening kan jo ikke være den, at Loven skal bestemme, hvorledes Postvæsenet administrativt skal ordne det, eller at give Postadministrationen en Berettigelse til administrativt at ordne det, og det synes mig dog var det, der snarest skulde ligge i det Forslag, der er stillet af fem ærede Herrer. Det forekommer mig saaledes, at begge Endringsforslagene ikke ere meget heldige, og jeg kan ikke stemme for noget af dem, naagt jeg meget gjerne skulde have kunnet stemme for et Forslag, der ligefrem gik ud paa at føre tilbage, hvad der eengang var vedtaget, da Majoriteten ikke var større.

Orholm: Det er kun med Hensyn til